

195 J. V. SNELLMAN – J. L. SNELLMAN 3.XI 1849
HUB, JVS handskriftssamling

Lördag 3:dje November.

Älskade min lilla Maka!

Jag är helt ängslig öfver att hafva så länge dröjt med mitt första bref härifrån. Jag kom dock hit först om Söndagsafton, emedan jag i Pieksämäki bytte åkdon och måste dröja en hel dag för reparation. Sedan dröjde jag också en half dag i Heinola och 1 1/2 dag i Borgå hos Runeberg, som var sjuk. Nu skrifver jag i stor brådska blott dessa rader, för att sända Dig min öma saknadsfulla helsning, och vill till Måndag hafva ett längre bref färdigt. Kyss Calle och de andra barnen kärt. Säg Calle, att jag med stor glädje läsit Ditt beröm för honom, och att jag med fördubblad kärlek vill löna honom, om jag vid hemkomsten fortfarande hör godt om honom.

Gud bevar Eder alla. Alla vänner fråga här efter Dig och lofva mottaga Dig godt, när vi flytta hit. Våra utsigter här äro fortfarande goda. Lef väl, älskade ljufva Maka min. Tusen, tusen kyssar från Din

trogne längtansfulle Make
J. V. S:n

196 J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 4.XI 1849
HUB, JVS handskriftssamling

Älskade Make Min!

Här sitter jag så ensam och sörjer, och är alldeles i okunnighet om, huru Du mitt lifs Älskade, befinner dig, och hvar du fins, ty nu hade du redan hunnit skriva till mig, om det varit som vanligt, men Gud vet hvad som kunnat hända.

Jag är riktigt bedröfvad, och om jag ännu får vänta öfver Tisdagen blir jag utom mig, jag kan ej skilja mig ifrån alla möjliga hämska tankar, men, jag vill förtrösta på den Högsta, kanske allt gott bra, fastän Du ej hunnit skriva, men stort bekymmer, har jag ändå haft.

Lilla Hanna var hos Schmidts och kom just nu hem, hvad det ändå är ljuft att ega en sådan liten Varelse, hon kom straxt och räckte sina små händer emot mig, och frågte, om jag haft ledsamt, efter henne och om jag gråtit, det hände sig verkligen, att jag riktigt saknade henne och just nu gjorde det mig så godt då hon smekte mig, när jag satt och grubblade, och hade svårt att skilja mig ifrån tanken, att något kanske hänt dig.

Ja hvad skall jag företaga, om du kanske är sjuk, eller Gud vet hvad, jag tors ej tänka mera derpå.

Jag ber Dig Älskade Make, far alldrig mera bort ifrån mig, vi skola ej skiljas, förrenn det är Guds vilja, då måste man lida och försöka så godt som möjligt, att vara nöjd, Hvilken af oss det blir som måste försöka detta svåra prof.

Jag ser dig så god och vänlig för mig, då du andra gången kom in, och hade glömt något, nu vore jag så lycklig, så lycklig om jag fick hvila hos Dig, eller om jag helst visste att det ännu är mig förunnat, alldrig tror jag, att Du hälften så mycket älskar mig, ty jag håller så